

výše tohoto výživného. — Dr. Ervín Riedel, okr. soudce: Splatnost a vykonatelnost příspěvků k úrazovému pojištění dělnickému za řízení dražebního. — Dr. K. Pražák: Důvěru občanstva jsme si zachovali. — My: Ešte o volobnom práve sudcov. — J. T.: Lze usnadnit práci soudní kanceláře?

Všehrd XIX., 5. — Neubauer: Stát národní a národnostní. — Rebro: Právo obyčejové v návrhu obč. zák. — Srna: Reálná břemena. — Suchánek: Vady věci v osnově obč. zákoníka. — Stránecký: Baťa o hospodářství a právu.

Deník

† Univ. prof. **JUDr. Josef svobodný pán Schey**. V měsíci lednu t. r. zemřel ve Vídni, stár 85 let, Josef svobodný pán Schey, řádný profesor vídeňské právnické fakulty v. v. Schey byl poslední z velké generace civilistické, jež si umínila dokončiti velký systém J. Ungera, z něhož Unger dokončil jen část všeobecnou a právo dědické. Scheyovi připadla zvláštní část práva obligačního, jež na konec také zůstala kusá. Jeho dílo *Obligationsverhältnisse* (1890, 1895, 1907 str. VIII. + 756) zahrnuje jen zápůjčku, půjčku, smlouvu schovací a smlouvu zmocňovací. Je to jedna z nejkrásnějších, nejdůkladnějších a nejduchaplnějších knih, které kdy byly napsány o občanském právu podle zákoníka z r. 1811. Jedním z hlavních důvodů, proč převzatý úkol nebyl splněn, bylo, že na Scheye byl vložen úkol jiný, za jehož provedení si zasloužil jména druhého Zeillera. Jako člen panské sněmovny, jejího justičního výboru a subkomitétu zvoleného justičním výborem k projednání vládního návrhu novely k občanskému zákoníku, soustředil ve svých rukách pozvolna celou legislativní práci této věci se týkající, takže osnova novely k občanskému zákoníku, přijatá panskou sněmovnou v prosinci 1912, byla vlastně jeho prací. Za války pak bylo rozhodnuto vyhlásiti tcho zákonodárné dílo postupně. Schey byl spolu s odborovým přednostou Dr. Schauerem hlavním autorem prací, které se objevily nutnými, když dílo původně jednotné mělo být roztrženo na tři kusy, tři částečné novely k občanskému zákonu. Znamenitou jakost tohoto Scheyova díla poznávají nejen ti, kdo je vykládají, nýbrž poznali je zejména i ti, kdo v republice byli povoláni, aby pracovali o československém občanském zákoníku. Důvodová zpráva k vládní osnově československého občanského zákoníka právem vytkla, že redakce, známá pode jménem redakce novelové, překlenula nejdůležitější rozpory mezi právním řádem vzniklým v minulosti a sociálním životem přítomnosti. Že se tak stalo, je především zásluhou Scheyovou. Až do konce svého vysokého věku byl Schey činný vědecky vynikajícím způsobem. Ve velkém komentáři Klangově je výklad o §§ 309—352 (I., str. 1197—1273) prací Scheyovou. I tato

práce má všechny znaky ingenia Scheyova: Důkladnost, přesnost, duchaplnost a noblesu. K.

K jubileu Ant. Randy. Ve vánočním čísle bělehradských Novostí r. 1937 vzpomíná Dr. Jos. Štefinović stého výročí narození Antonína Randy a jugoslávského právníka prof. Baltazara Bogišiće (oba se narodili r. 1834). Pokud se týče významu Randova, upozorňuje na vydaný Randův památník, zejména na článek prof. Krčmáře, načež přináší zprávy o vzájemném srdečném styku Randy s Bogišičem, jež čerpal z bohaté Bogišičovy korespondence, uložené v Cavtatě. Vzpomíná zájmu Randova o Bogišičův majetkový zákoník černohorský, Bogišičovy podpory při kandidatuře Randy na členství v pařížské akademii; upozorňuje, jak Bogišić uvedl vědecké zásluhy Randovy v důkladné francouzské stati v bulletinu pařížské společnosti pro srovnávací zákonodárství ve známost širší francouzské veřejnosti. Obširná stať Štefinovićova přináší zajímavé podrobnosti, jež ukazují, že Randu i Bogišiće pojilo nejen vědecké, nýbrž i upřímné osobní přátelství. T. Saturník.

Z československé trestní statistiky za rok 1935. Podle Zpráv státního úřadu statistického (č. 161—162 z r. 1937) bylo v r. 1935 praveplatně odsouzeno 262.062 osob (roku 1934 265.113 osob). Z toho bylo 50.033 žen (r. 1934 — 49.991), mladistvých osob 9515 (r. 1934 — 8241). Číselný vzestup kriminality mladistvých v posledních letech souvisí patrně s tím, že příslušného věku dosahují nyní osoby narozené v prvních letech po válce, vyznačujících se proti letům válečným zvýšenou natalitou. Trest byl podmíněčně odložen v 132.197 případech (r. 1934 — 132.302). Zajímavé je blíže sledovati používání podmíněného odsouzení. U žen dochází k němu častěji než u mužů. Celé dvě třetiny trestných činů proti cti a tři čtvrtiny deliktů tiskových trestají se podmíněčně, naproti tomu je podmíněné odsouzení vzácné — nehledíme-li k nejtěžším trestným činům — u přestupků tuláctví a žebroty, jakož i u trestných činů podle zákona na ochranu republiky. Z trestných činů proti majetku nejčastěji dochází k podmíněnému odkladu trestu u zpronevěry a účastenství na ní, pak u podvodu (skoro polovina případů) a nejméně u krádeže a účastenství na ní (asi třetina případů). Nejčastějším trestným činem žen je krádež a urážka na cti, u mladistvých osob krádež. U těchto skupin osob je odsouzení pro krádež v každém druhém případě podmíněné. — Kdežto do r. 1934 počet odsouzených osob stoupal (sr. Právník 1937, str. 259—260), vykazuje rok 1935, jak z uvedených dat patrné, mírný pokles. Ubylo hlavně odsouzení pro přestupek krádeže, pro podvody, urážky na cti, za to přibýlo odsouzení pro vyhnání plodu, křivou přísahu a křivé svědectví, pro trestné činy na ochranu republiky a počet osob odsouzených pro trestné činy podle tiskových zákonů se více než zdvojnásobil. V. S.

Knihy zaslané redakci. — Sborník archivu ministerstva vnitra republiky Československé. Svazek XI. V Praze 1938. Tiskem Státní